

lignelige. Dette vil sige, at selens effekt er langt større, end hvad der umiddelbart fremgår af den officielle statistik. Dette er med rette nævnt af Aage Domino i „En Mening“ 25/4 og kan for øvrigt også fuldt ud bekræftes af medicinalstatistikeren Karen Dreyer, med hvem jeg har gennemdrøftet spørgsmålet.

Gode erfaringer fra Australien

Vil man bruge statistik i denne forbindelse, bør man sammenligne uhelbredens antal og svarhedsgrad før og efter indførelse af selepåbud. Dette er først og bedst undersøgt i staten Victoria, Australien, som indførte et påbud om seleanvendelse fra december 1970 i køretøjer, hvor seler var installeret, d.v.s. kun i nye biler, samt biler med frivilligt installeret seler. En tidligere ubrudt stigning i antallet af dræbte automobilførere blev efter påbudet afløst af et markant fald. Samtidigt fortsatte stigningen i nabostaterne, som ikke samtidigt indførte selepåbud — men senere gjorde det. I Victoria indtrådte en reduktion på 14,9 pct. af dødsfald og 11,5 pct. af tilskadekomne (bilister og ikke-bilister sammen). Bilistgruppen alene (selebrugere og ikke-selebrugere) viste i løbet af de første seks mdr. efter lovens ikrafttræden en reduktion på 18,2 pct. i ulykkeshyppighed. Følgende undersøgelsesperiode rapporterede et fald i bilistdødsfald på 17,7 pct. og i bilistkader på 14,8 pct., til trods for at seleanvendelsesgraden kun nåede op på 75 pct. i Melbourne og 64,1 pct. i landdistrikterne, da anvendelse påbudet som nævnt var begrænset til visse kategorier.

Tilsvarende erfaringer gjordes kort efter i New Zealand og snart efter i hele Australien, og vi afventer nu resultaterne fra Beneluxlandene, Frankrig og Sverige, som ligeledes har indført selepåbud — alle efter nøje gennemdrøftelse og overvejelse af forventede fordele og ulemper.

Al foreliggende statistik viser uimodsige- lig positiv effekt af selepåbud.

I „En Mening“ 1. maj gør Frøbert sig skyldig i en anden misforståelse, eller forbigåelse ved at gentage den ofte fremsatte, men forkerte påstand, at „den tvungne brug af sikkerhedssele bliver det første eksempel på, at man skal straffes, hvis man ikke passer på sig selv“.

Det er som bekendt forbudt at køre på cykel i mørke uden lygte. Dette er et påbud af hensyn til cyklistens egen sikkerhed, for at bilisten skal kunne se cyklisten og undgå påkørsel. Det er ligeledes forbudt for knallertførere at køre over 30 km/t, ligeledes af hensyn til deres egen sikkerhed, i mindre grad også af hensyn til andres, samt til støjgenerne. Skønt disse regler hyppigt overtrædes, tænker man jo ikke på at op-hæve dem, men tværtimod på i stærkere grad at få dem overholdt.

Også på andre områder, navnlig inden for arbejderbeskyttelseslovgivningen, i giftloven, brandvænsbestemmelser o.s.v., findes talrige lovhjemlede forbud og påbud af hensyn til den enkelte arbejders og funktionærs sikkerhed. På farlige arbejdspladser, f.eks. skibsværfter, er det påbudt at bruge hjelm, udelukkende af hensyn til den enkeltes egen sikkerhed. Overtrædelse kan medføre afsked. På arbejdspladser i industri, landbrug, gartneri, håndværk o.s.v. er der talrige påbud og forbud vedr. beskyttelsesforanstaltninger, såsom hjelm, maske, afskærmning, brandværn, forgiftningsbeskyttelse, påbud om special arbejdsgang, om advarende opslag o.s.v., alt begrundet i hensynet til den enkeltes sikkerhed. Ingen tænker vel på at ophæve eller slække disse bestemmelser, tværtimod er tendensen at skærpe bestræbelserne og at udbygge sådanne krav og påbud, netop for at den enkelte skal passe på sig selv.

Soldater, CF-folk, brandmænd og andre har påbud om at bruge hjelm i faresituationer. For deres egen sikkerheds skyld.

Det hævdes, at det bør være en privat sag at blive ulykkesoffer. Det er nu ikke en helt privat sag. Thi bortset fra lidelse, sorg og kvide for den ulykkesramte selv eller de efterladte, er der især efter trafikulykker tale om væsentlige samfundsinteresser, ikke blot produktionsstab og personligt indtægtstab, men sygehusudgifter, pensioner, invaliditetsstatninger o.s.v., som er tunge byrder på de offentlige budgetter. Den uforsigtige, f.eks. den, som lader selen hænge ubrugt, kan meget let komme til at ligge samfundet til byrde. Derfor har samfundet også moralsk ret til at kræve rimelige sikkerhedsforanstaltninger iagttaget, og anvendelse af sikkerhedssele er nu engang den bedste livsforsikring for bilister.